

«د بوش په جنگ کې» کره کتنه

"بوش په جنگ کې" د واشنگټن پوسټ د مشهور ژورنالیست او ډیټیر، باب وډوارډ هغه کتاب دی چې د افغانستان د اشغال په ارتباط د متحده ایالاتو د پخواني جمهورریس جورج بوش او د هغه د کابینې پر هغو مهمو فیصلو راڅرخي چې د متحده ایالاتو، افغانستان، عراق، او حتی ټولې منطقي د روان خطرناک، مرگاني، او نه ختمېدونکې سیاسي او نظامي بحران سره اورگانیک تړاو لري. د افغانستان اشغال واقعا د برېښنا په منډه تر سره سو. د ملا عمر وروست امارت د (سي ای ټی) د دوو سوو افسرانو، د بي ٥٢ هیبتاکه ږغ او بمباریو، او البته پر افغاني جگرمارانو باندي د ډالرو د وپشولو او رشوت په زور فقط په څو ورځو کې رنګ سو. د طالبانو رژیم دغه برق اسا سقوط د بوش په اداره کې د مغورو او سطحي نیوکاڼ پله دونه درنه کره چې نور نو د هغوی د "امپراتوری د غرور" مخه چا نسوای نیولای. ښاغلو بوش، چېنې، رمزفیلډ، او حتی مېرمن رایس، او نورو محافظه کارانو د "شاک او اه" یا "تکان او ډار" د پالیسیو خبرې کولې. بوش او د هغه سطحي همفکرانو په جهان او مینځني ختیځ کې د نظامیګري کوله، او د القاعدې او تروریسم د ستولو غولونکي وعدې یې ورکولې.

"بوش په جنگ کې" زما گران او منور دوست ډاکټر نثار احمد صمد په رواني پښتو ژباړلی دی. زه شخصا د ډاکټر نثار احمد صمد د فرهنگي خدمتونو قدرداني کوم او هم مبارکي ورته وایم، او دغه راز نور بریالیتوبونه هم ورته غواړم. ډاکټر نثار احمد صمد پدې تېرو څو کلونو کې پښتو ژبې ته د قدر وړ ترجمې او فرهنگي کارونه کړي دي، او هیله من یم چې دننه او بهر د ده په شان زموږ نور لیکوالان هم د ژباړې لړۍ تعقیب او لا گړندی کړي، ځکه په ننني عصر او زمان کې د پښتو ژبې د پرمختګ او پاپښت راز په بی شماره علمي، سیاسي، او فرهنگي ترجمو کې نغښتي دی.

که څه هم کتاب په پرله پسې توګه په کاناډا کې د "افغان رسالې" په وزینو پاڼو کې خپرېده، خو د ۲۰۰۸ د ډسمبر په میاشت کې د افغان رسالې او "علامه رشاد خپرنډویه ټولنه- کندهار" په گډو هڅو او همت په ۴۲۳ مخونو او دوه ویشتو فصلونو کې د مترجم او ناشر د سریزو سره یو ځای په ښه صحافت او ښکلي پښتو فانت څپور سوی دی.

په هر حال، "بوش په جنگ کې" د تحقیقاتي ژورنالیزم یوه ښه بېلګه ده. همدا راز، د ځوانو خبریالانو او د ژورنالیزم محصلینو لپاره یوه ښه منبع هم ده. لیکوال د خپل کتاب په سر کې لیکي: "ددې اثر د لیکلو لپاره مې د بوش د ادارې د عالي رتبه مامورینو سره تر سلو زیاتې مرکې کړي دي، او خپله د ښاغلي بوش سره مې پوره څلور ساعته مصاحبې کړي دي." برسېره پر دې لیکوال په سلهاوو نورو اثارو او موادو څخه استفاده کړې ده. په بل عبارت، ښاغلي باب وډوارډ پوره څېړنه او کورنی کار کړی دی.

د کتاب بل ځانګړی خصوصیت تاریخ او کروناوژي ده. لیکوال د بوش د ادارې د فیصلو او تصمیم نیولو پروسه د تاریخ واره څېړلې ده. هغه د بوش د ادارې د امنیتي مشاورانو د هغو فیصلو په باب خبرې کوي چې د سپټمبر د یوولسمې نېټې د تروریسم څخه سمدستي را وروسته په افغانستان کې د طالبانو د رژیم د رانسکورولو تصمیم پکې نیول کېږي. ټول کتاب د بوش د ادارې پر همدغو لمړیو سلو ورځو باندي راڅرخي.

اوس چې اته کاله تېر سوي دي، د بوش د ادارې د غلطو او سطحي فیصلو عواقب په خطرناکه توګه را څرګند سوي دي. افغانستان په ناکامه او نارکو سټېټ بدل سوی دی. د ښاغلي اوباما د امر مطابق د عراق له تباه کونکې اشغال څخه د امریکایي عسکرو د راتلو پروسه پیل سوېده. په خارجه وزارت کې، د مېرمن کلنټن په مشرۍ د ایران، سوريې او نورو سره د خبرو اترو مثبتې هلې ځلې پیل سوي دي. په بل عبارت، د بوش د پېر پر خلاف جریان روان دی.

د کتاب لویه کمزوري د تحلیل او تجزیې نشته والي دی. که څه هم د واقعاتو او پېښو کروناوژیکل اوډل او اېښودل ضروري دي، خو پرته له تحلیل څخه نیمګړیتاوي د پخوا په شان پر خپل ځای پاته وي. تحلیل تاریخي او سیاسي واقعاتو ته روح، جهت، او مقصد ورکوي، ځکه ټولې سیاسي هلې ځلې سیاسي اهداف لري.

د کتاب تر لوستولو وروسته، سړی فکر کوي چې د (سي اي ټي) مشر جورج ټېنېټ د اسامه بن لادن، د عراق د عامي تباهي د وسلو، او د تروريزم د خطرونو په باب تل په سوچونو کې ډوب وو. حال دا چې د سپټمبر د وحشت مسولين د فلوريډا په ايالت کې د پيلوټي په مکتوبو کې د طيارو چلول زده کړل. دلته يې په کلونو او مياشتو ژوند وکړ، په کورونو، ډيسکوگانو، او هوټلونو کې يې شپې او ورځې تېرې کړې، او عطا او د هغه نورو ځناورو ملگرو د جرمني له پوهنتونونو څخه ډيگري لرلې.

کله چې د افغانستان د نيولو فيصله وسوه بناغلي ټېنېټ د شمال ائتلاف جنائتکاران د امريکايي ډالرو په زور واخيستل. د "سي اي ټي" لمړۍ ډله پنځشپږ ته د داخلېدو سره سم پر فهم، عارف، عبدالله، سياف، دوستم، عطا، او پر سلهاوو نورو جگړه مارانو او د افغانستان د دېرش کلن ناورين پر اصلي مسولينو باندي ډالر او سياسي مشروعيت پاشي.

کتاب وايي: د بوش ادارې او (سي اي ټي) غوښتل چې د افغانستان جنگ د افغانانو او عربو تر مينځ جگړه وښيي. د (سي اي ټي) مامورينو پر دې تکی ډېر ټينگار کوي چې دا جنگ بايد د افغانانو او عربو تر مينځ موجوده اختلاف لا پراخ او غښتلی کړي. مگر له بده مرغه وروسته له اتو کالو څخه د بوش د بدو پاليسيو په نتيجه کې په افغانستان کې د تروريزم پر خلاف جنگ د پښتنو پر ضد په يوه ناروا او ظالمانه جنگ بدل سوی دی. له وروستيو اسنادو څخه ښکاري چې ځينو امريکايي مامورينو د القاعدې د جانيانو په گناه د ټولو پښتنو ځپل روا گڼل، او همداسې يې وکړل. نن ورځ، په افغانستان کې د امريکا او ايتلافي قواوو ناکامي د پښتنو په وړاندي د هغوی د همدې خطرناکي او ناروا پاليسی نتيجه ښيي.

څرگنده خبره ده چې امريکايانو د سپټمبر د يوولسمې د بربريت د مسولينو مجازات او تباه کول غوښتل. بوش له همدې موجه او پراخ ملي او بين المللي قهر او کرکي څخه سوه استفاده وکړه. هغه د تروريزم پر خلاف جنگ د اسلام او مسلمانانو پر ضد په جگړې بدله کړه. هغه په سيمه کې مذهبي افراطيت او القاعديزم لا غښتلی او مرگانی کړ. په افغانستان، عراق، او ټوله سيمه کې يې يو داسې اور بل کړ چې اوس يې تور او لغورن تاوو حتی د رحمان بابا تر مقبرې پورې ورسېد.

په گرده کتاب کې ښکاري چې امريکا د افغانستان د نيولو لپاره نه کم مخکنی پلان لاره او نه هم د سپټمبر د تروريستي حملو د مخه افغانستان د متحده ايالاتو لپاره کم خاص ستراتيژيک اهميت لاره. د ۱۹۹۰ په کلونو کې، امريکا افغانستان سراسر هېر کړی وو. (سي اي ټي) څو افغانانو ته غټ او ناشولته موبایل ټيليفونونه ورکړي وه، او وظيفه يې د اسامه بن لادن او کاسي څارل وه. افغانستان ته توجه دونه لږ وه چې هلته امريکا خپل سفارت په کلونو کلونو تړلې پرېښود. همدا وجه ده چې د سپټمبر تر حملو را وروسته، امريکايي چارواکي د افغانستان په ارتباط دونه بي خبره دي چې د هغوی اکثره مهمي فيصلې نن ورځ ناکامه دي. په بل عبارت، د بوش د ادارې د لمړيو ورځو اشتباهاتو ننی فاجعه را مينځته کړه.

پدې کتاب کې د شمال ايتلاف د معامله گريو په باب هم په کافي اندازه معلومات راغونډ سوي دي. د مسعود تر قيادت لاندې د شمال ايتلاف د افغانستان په خرڅولو او بربادۍ کې پوره ونډه لري. مسعود لکه يو سياسي سوداگر د هر چا سره معاملي ته حاضر دی. هغه هم له روسانو، ايرانيانو، هنديانو، اروپايانو، او هم امريکايانو څخه رشوت او پيسې اخلي.

دغه راز، پدې کتاب کې د کرزي د کمزوري شخصيت په باب هم په کافي اندازه معلومات راغونډ سوي دي. کرزي لکه د کابل د منډيي جوالي د هر چا د بار وړولو ته چمتو دی. په همدې کتاب کې ښکاري چې کرزي د خپل ملت، قام، او هېواد د برخليک په باب سرسري او معامله گر فکر لري. هغه د مقام د ترلاسه کولو لپاره هر ډول شرايطو ته غاړه اېږدي.

په هر صورت، کېدای سي چې له نننيو غمجنو واقعاتو څخه څه د عبرت درس واخيستل سي، او اجازه ور نه کړه سي چې يو ځل بيا د افغانانو په سياسي برخليک لوبې وسي. که چيرې د تاريخ لوست يو ولس خپلو پخوانيو اشتباهاتو ته متوجه نکړي، نو بيا تاريخ ليک او لوست د وخت ضايع کول او فضول کار دی. خو څرگنده خبره دا ده چې تاريخ ته اهميت نه ورکول پوره ساده گي او تباهي ده. د افغانستان معاصر تاريخ بار بار ښودلې ده چې سل په سل کې پر پردو باندي تکيه کول نه يوازي د يو سياسي جريان او يا سياستوال لپاره بد عواقب لري، بلکې د ولس او وطن پر خلاف هم مرگانی گوزار دی. والسلام.